

günün içinde ilgili medya ve kalemlerini düşünmek!

Çok süratle siyasi gündemlerin değiştiği bu günlerde birden sureti haktan görünerek parlamentonun heterojen yapılanmasının kaçınılmaz olacağına dair “demokrasi” fetvaları vermeye başlayan haliniz utanmazlığın, düşüklüğün son görüntüleri olarak tarihe işlendi ve bizler de notlarımızı aldık.

ERSİN ÖNSEL

Sizleri anladığımızı ve özümlediğimizi sanıyoruz. Tabii bu durum farklı bir cenahta yer alan farklı bakışlarla var olmayı sürdüren, insanlığımızın uzun deneyimlerinden, siyasi politik yetkinleşmelerimizden, acılı çilekeş yıllarımızın sonucundaki birikimlerimizden oluştu. Siz de bizleri anlamış tanımış olmanıza rağmen yine de sorabilirsiniz. Hemencecik sorabilirsiniz “ama hazretler sizler kimselersiniz?” diyerek.

Sizlerden şimdilik kopamayacak bir dünyanın içinde maalesef bir arada yaşamak zorunda olanlarız. Bizler de bıraktığımız izlerin tümünü antropoloji, sosyoloji, tarih, fen bilimleri ve felsefenin engin denizlerine batırıp çıkartmaktayız. Bu eylemlerimizin neticesinde Trajikomik hayatlar, doğal olmayan yapılanmalar, en önemlisi de INSANSIZ MANZARALAR çıkıyor ortaya. Bu tablo ve hayatlar sizin uğrunda “emek” harcadığınız, dünya insanlığına kabul ettirmeye çalıştığınız yakından incelenmeye değer olgularla dolu. Bize düşen uğraş da alanımızda bu varoluşları, bu olguları değişik yöntemlerle farklı cenhahlardan kendi toplumsal, sınıfsal çıkarlarımız için ortaya koyabilmektir.

Burada bizce üzerinde durulması gereken şey; insanlığın oluşum, gelişim ve dönüşümleriyle yarattığı tüm yapılanmalara karşı her daim ellerinizde takozlar, sivriltilmiş kalemler, rotatiflerle tombul gövdeli beyaz insanlığınızın canhıraş koşuşturmasıdır. Siz koşmaktasınız, arkamızdan da bir çapulcu alayına yol verip barış rüzgarlarını dağıttırıp savaş tanrılarını meydanlara indirmektesiniz. Bu durum o kadar alenen işlemekte ki aksini kimselere artık inandırılmaktasınız.

Her şeyiyle dolu koca bir dünyayı hatta sonsuz evreni sadece bilinen üst sınıfa sunmaya çalışan, mevcuttan dünyanın lanetlilerine hiçbir şey vermemeye kararlı elitlerin tutsak insanları olarak, tarafınızdan “onlar” adına görülmesi gerekli işleri düşündükçe, sizleri kendi mücadelemiz için daha yakından izlemek, araştırmak isteğini şiddetle arzu ediyoruz. Gerçekten çok zor bir işiniz var. Her gün her saniye yeni senaryolarla hayatı elitlerinize güven verip rahatlatacak şekilde yönlendirmeye çalışan anlayışınız, tersinden bizleri de güdüyor.

Tecahülü arif sanatının ustalarıyla dolu medya dünyanızda ezici, tekelleşmiş bir güce

sahipsiniz. Bu “yetenekli” yapılarınızı tüm toplum kesimlerine açtığınız gibi bu dünyanın sosyalistlerine de bir gün açmak durumundasınız. “Kaşarlanmış sol görünümlü erbab” ile daha fazla vakit kaybetmek “rantabilitenizi” size kaybettirebilir. Çok gerilerden her şeyi değil ama terörizmi, anarşizmi, demokrasiyi, soykırımı, halklar sorununda tartışma fırsatlarını yaratmalısınız. Sosyalist partilerde, demokratik kitle örgütlerinde, siyasi platformlarda, sendikalarda varlığını hissettirmelisiniz. Açtırmalısınız o muhteşem salonları, çağırmanız artık yaşları kemale ermiş 68’li 78’li Türkiyeli sosyalistleri ve özgürlük savaşçıları, demokratları. Onlara demelisiniz ki bu kaosun yani emek-sermaye çelişkinin, ulusal sorunun, demokrasi problemlerinin, soykırımların, militarizmin TEORİSİNİ YARATANLAR SİZ, UYGULUYANLAR TERÖRİSTLERDİR. “Şu işleri çokça konuşalım, sınıf politikamıza uygun hale getirelim.” Bu denilenleri ciddiye alıp mutlaka gerçekleştirmelisiniz. Zira yeni senaryolar bulmakta dünyadaki yandaşlarınız ve siz çok çaresiz kalabilir, boyun büktüklerinizin karşısında mahcup olup, maazallah işinizden aşınızdan olabilirsiniz.

Örneğin eski İngiltere başbakanı Tony Blair bu günlerde İngiltere yüksek mahkemesi önünde sahne alıyor. Suçu “İngiliz halkına yalan söyleyip, Irak devletinin nükleer başlıklar bulundurması ve İngiliz devletinin demokrasi ve özgürlükler için Irak devletine karşı zorunlu savaşa girişmesi”. Al sana koca İngiltere’yi bir yıl oyalayabilecek kamu tiyatrosu. Sanırsınız ki Irak savaşının rezaleti başlangıcıyla, gelişim süreciyle, bitmeyen bu günleriyle İngiltere’de ilk kez gündeme gelmekte. Kamuoyunda hiç konuşulmamış, haliyle öylesine geçiştirilmiş bir adli vakadır. Burada taklitleriyle yansıttığınız medyatik ortamın asılları ve ayrıntılı ders alınabilecek boyuttakileri orada. (Ayrıca sen şu adalete bir bak tanım!)

Bu konjonktürde eğer sosyalistler ve özgürlük savaşçıları Türkler-Kürtler; “Ana dilde eğitim”, “Kültürel haklarımızın tanınıp anayasal güvencelere kavuşturulması”, “Mahalli idareler yasalarının yeniden oluşturulmasıyla tüm ülkede ve bölgede demokratik özgür halk meclislerinin yaratılması”, “Kürt kimliğinin tanınıp eşitliği sağlayacak bir şekilde ve Türk etnik üstünlüğünü yansıtmayacak bir durumda, anayasal güvenceye kavuşturulmuş üst kimliğin hayata geçirilmesi” diyorlarsa ve sizler de bunu diplomatlardan çok daha iyi bilip kavramanıza rağmen

anlamamazlığı sürekli yeğleyip işin tekrar tekrar başına dönmek istemeniz kabul göreceği gibi, müthiş bir aptallık ama sizce orijinal bir kurnazlıktır. Evet bir deneyimli sınıf kurnazlığıdır bu iş. Ancak bu kurnazlık bulvar gazetelerinde bile siyasi haber oluşturamayacak kadar haysız, içi boşaltılmış Tony Blair kurnazlığına düşme tehlikesini de içinde barındırmaktadır.

“PKK iki halkın düşmanı” söylemini sürmanşet yapmak başka bir kurnazlık, daha sonra yanı başınızdaki, bünyenizdeki kalemlere dahi bunu anlatmamak ise bir fiyaskodur. Tabancalarla yürüyüş kollarının üzerine serserilerden oluşmuş faşistlerle hedef gözetmeksizin ateş açtırılmasını “halkta yarattığınız tepkilerin sonuçlarına katlanın” mealinden manşetleştirmek, Kürt sorunundaki açılımın öznelere ısrarla görmezlikten gelmeyi ve bu konuda tasfiye mantığının kurnazlığını sabah akşam cicili senaryolarla yutturmaya çalışmak, dünyanın gözü önünde Muş-Bulanık’ta Jitemi devreye sokup ortalığı tekrar kana bulamayı Tokat’ın rövanşını diyerek yansıtmak – evet bütün bunlar planlı devreye sokulan kurnazlıklardır, kurnazlıklardır, kurnazlıklardır.

Yüzyıllardır bir arada bulunup “değme gelişmişlerden” daha fazla gelişmelerden gerekli dersleri çıkararak ve ne olursa olsun kardeş halklarla savaşmamak için direnen halklarımızın sağduyusu karşısında bu ucuzlanmış senaryoları “renklendirip” açılımın “a”sından bahsedemezsiniz. Onun için demekteyiz ki ey eli kalem tutan, söylemlerimizle kendisini tanıyan bütün medya erbabı, şark kurnazlıklarından ve ucuz denenmiş senaryolardan vazgeçin.

Bu ülke bugün emekçileriyle, özgürlük savaşçılarıyla, sosyalistleriyle bu çirkin engellemeler ve zorluklara rağmen barış ve demokrasi mücadelesinden geri adım atmayacağını haykırıyor. Tüm sokaklar demokrasi ve özgürlük çığlıklarıyla seslenirken dahi tekel işçilerine, demiryolu çalışanlarına, eğitim emekçilerine reva görülen davranışları medyanızda yansıtırken, dile getirdiğiniz tarz “Kürt açılım” programlarındakinin giderek aynısı olmaya aday “araştırmalarının” sonucunda çok yakın zamanda emeği, özgürlüğü için yürüyen sınıflara da eski “kotlarıyla” seslenmeniz beklenmektedir. (Kahrolsun anarşitler, komonistler!, teröristler, yıkıcılar, sosyalistler.)

Çok süratle siyasi gündemlerin değiştiği bu günlerde birden sureti haktan görünerek parlamentonun heterojen yapılanmasının kaçınılmaz olacağına dair “demokrasi” fetvaları vermeye başlayan haliniz utanmazlığın, düşüklüğün son görüntüleri olarak tarihe işlendi ve bizler de notlarımızı aldık.

Uranyum 235 izotopunu kurşun 207 izotopuna doğada 4,5 milyar yılda dönüşür, bizim o kadar yıl beklemeye tahammülümüz yok. AMA BÜYÜK İNSANLIK bütün kanayan yaralarıyla sokaklardan, fabrikalardan, iş yerlerinden, kentlerden, dağlardan, kırlardan kabilelerle dünyanın lanetlileri mavi yakalılar olarak, kovulan yaşamlarını yeniden kurmak için ve asla bir daha büyük sosyal hatalara düşmeksizin, barış ve özgürlüklerine kavuşmak, YENİ BİR DÜNYA YARATMAK için jeolojik saatten çok çok kısa ama büyük bir süratle geliyor. Bu herkes tarafından böyle biline. Özellikle de kıyamete daha çok var diye her gün döktüren “medya aslanlarıncı”.